

JAN PAWEŁ II - PROROK NADZIEI
12 października 2025 r. – XXV DZIEŃ PAPIESKI
28 Niedziela w ciągu roku, cykl C

HOMILIA DO MŁODZIEŻY

Postawa uwielbienia i wdzięczności wzmacnia nadzieję

„Porzuciłam to kim jestem, dla tego, kim chciałeś, bym była
Nie wiem, dlaczego mam nadzieję na to, czego nie dostanę
ulegając obietnicy pustej maszyny”¹.

Tak śpiewa nowa wokalistka Linkin Park, Emily Armstrong. Dlaczego „mam nadzieję na to, czego nie dostanę”? To pytanie osoby łudzonej zmianą. To pytanie osoby, która już nieraz zawiodła się na drugim. Takie pytanie nosi w sobie osoba, która wie, że nie warto ufać temu, który zawiodł, a mimo to jeszcze raz chce spróbować. Nielogiczne. Wbrew zdrowemu rozsądkowi. Wbrew miłości do siebie samej.

A jednak. Ile razy ta historia się powtarza? Nie bez powodu powstają takie przeboje. A może ten tekst jest o Tobie?

„Porzuciłam to kim jestem, dla tego, kim chciałeś, bym była
Nie wiem, dlaczego mam nadzieję na to, czego nie dostanę”.

Takie słowa prowokują pytania: być czy nie być w relacji z kimś, kto nieustannie wymaga ode mnie rezygnacji z siebie, a sam nie jest w stanie dać niczego? Jest przecież tylko „pustą maszyną”. Na pewno nie jest w stanie dać nadziei na zmianę. Jeszcze lepiej powiedzieć, że ten tekst przestrzega przed wchodzeniem w toksyczne relacje.

Tymczasem bohaterowie dzisiejszej Ewangelii głośnym krzykiem wyrażają nadzieję na to, co - jak wierzą - na pewno dostaną. Nie stają przed osobą, która jest niczym „pusta maszyna”. Wołają: „Jezusie, Mistrzu, ulituj się nad nami!” Na czym oni opierali nadzieję na uzdrowienie? Zapewne na wiadomościach o Jezusie, na słowie o Nauczycielu-Cudotwórcy. W odpowiedzi trędowaci otrzymują również słowo, które weryfikuje ich nadzieję: „Idźcie, pokażcie się kapłanom”. Jeśli się zdecydują i ruszą w stronę miasta, każdy ich krok okaże się krokiem ku uzdrowieniu. Czy jednak pójdą w stronę miasta, wbrew ówczesnym przepisom religijnym i sanitarnym?

Wiemy, że poszli. Wiemy, że jeden z nich wrócił, głośno chwając Boga. Jeden z uzdrowionych upadł na twarz u nóg Jezusa i dziękował Mu. Oddał chwałę Bogu. W przypadku tamtego człowieka, droga do miasta była przejściem od niepokoju do pewności uzdrowienia. Droga powrotna była przejściem od beznadziei do nowego życia, nasyconego uwielbieniem i dziękczynieniem. Droga do Jezusa okazała się drogą do wiary, która ocala,

¹ Linkin Park, *Emptiness machine*, tłumaczenie za:
https://www.tekstowo.pl/piosenka,linkin_park,the_emptiness_machine.html; dostęp: 31.08.2025.

drogą od Jezusa-Mistrza do Jezusa-Boga. Wiara, wdzięczność i nadzieja nowego życia spłotły się w życiu uzdrowionego.

„Ważny jest ten dzień w życiu, w którym młody człowiek przekona się, że [Jezus] to jedyny Przyjaciel, który nie zawodzi, na którego zawsze można liczyć” - to słowa Jana Pawła II, którego dziś wspominamy w Polsce jako proroka nadziei. Posłuchajmy ich jeszcze raz: „Ważny jest ten dzień w życiu, w którym młody człowiek przekona się, że [Jezus] to jedyny Przyjaciel, który nie zawodzi, na którego zawsze można liczyć”². Taki dzień przydarzył się uzdrowionemu z trądu. Od tego dnia tamten człowiek wiedział, że w Jezusie ma Przyjaciela, w którym może pokładać nadzieję.

A może dla Ciebie takim dniem jest „dzisiaj”? Nasze „dziś i teraz” - spotkanie przy ołtarzu - jest przecież szansą na głośne wołanie: „Jezusie, Mistrzu, ulituj się nad nami!” Wołamy tak na każdej Mszy świętej: „Kyrie eleison!” W odpowiedzi otrzymujemy Jego Boskie słowo, Ewangelię, która oczyszcza nas z trądu błędnego postrzegania Boga. Jego słowo rozcina fałsz o trądzie „niemiłości” i oddalenia, które snuje do Twojego Serca szatan, najbardziej „pustosząca maszyna” świata.

Odpowiedzią na tę uzdrawiającą moc jest wspólne wznoszenie serc do Pana. Prefacją, to taki moment Mszy, w którym dzięki składamy Panu, Bogu naszemu. Dziś jest ona szansą na stanięcie w postawie dziękczynienia, na wzór uzdrowionego z trądu. A jak dziękczynienie to i nadzieja. Bo Ten, który już Cię obdarzył swoją bliskością nie jest „pustą maszyną” z piosenki Linkin Park. On obecnym darem przygotowuje Cię na więcej. Jan Paweł II mówił: „Nadzieja związana jest z przyszłością, ale jednocześnie określa stan naszej duszy w teraźniejszości. Teraz mamy nadzieję na to, co osiągniemy później”³. Teraz, w godzinie Eucharystii, Jezus jest blisko. Dziękuj Mu całym sercem.

W roku 2002 w Czasopiśmie Osobowości i Psychologii Społecznej przy Amerykańskim Towarzystwie Psychologicznym zamieszczono artykuł z wynikami badań trojga naukowców. Badania dotyczyły postawy wdzięczności i potwierdzały związek między wdzięcznością a nadzieją⁴. Polski Kapucyn, ojciec Piotr Kwiatek w jednym z artykułów napisał, że „Ludzie wdzięczni są mniej zazdrośni, nie oceniają innych na podstawie dóbr materialnych, są bardziej dyspozycyjni (...) mają szersze spojrzenie na świat, doświadczają życia jako daru i przeżywają je bardziej świadomie. Są otwarci na nowe doświadczenia, cieszą się większym optymizmem, **nadzieją**, posiadają więcej witalności i zadowolenia z życia”⁵.

Jeśli dziś doświadczysz, że Jezus jest niezawodnym Przyjacielem, staniesz się, jak Jan Paweł II, prorokiem nadziei. Prorok to ten, kto patrzy na rzeczywistość spojrzeniem Bego.

² Jan Paweł II, *Przekroczyć próg nadziei*, Lublin 1994, s. 104.

³ Jan Paweł II, *Spotkanie z młodzieżą*, 24 lutego 1981 r. Tokio.

⁴ M. McCullough, R. Emmons, J. Tsang, *The Grateful Disposition: A Conceptual and Empirical Topograph*, „Journal of Personality and Social Psychology”, t. 82 (2002), nr 1, s. 112–127.

⁵ P. Kwiatek, *Przeszkody i strategie rozwoju wdzięczności w świetle współczesnych badań psychologicznych*; „Seminare. Poszukiwania naukowe”, t. 32 (2012) 162.

Prorok jest pewien, że kochający Bóg działa w tym świecie, bo sam tego doświadczył. W duszy proroka obecna jest wdzięczność Bogu i uwielbienie.

7 września Leon XIV ogłosił Piotra Frassatiego świętym. Gdy 35 lat wcześniej Jan Paweł II ogłaszał go błogosławionym, mówił: „Człowiek ochrzczony może dać odpowiedź temu, kto «domaga się uzasadnienia nadziei» (por. 1 P 3,15), tylko wtedy, gdy wielbi Boga, który zamieszkuje w jego własnym sercu”⁶.

Nie przestawaj uwielbiać Boga i dziękować Mu - za wszystko. W ten sposób świadczysz o tym, że Królestwo Boga jest tu i teraz. W ten sposób prorokujesz o Jezusie - Zbawicielu wobec tych, którzy niczym trędowaci, żyją w oddzieleniu od prawdziwej nadziei. Wielu czeka na twoje proroctwo przez uwielbienie i wdzięczność.

Ks. Piotr Stefański, Przemyśl

⁶ Jan Paweł II, *Homilia podczas mszy beatyfikacyjnej Piotra Jerzego Frassatiego w Rzymie w dniu 20.05.1990*; cytata za: <https://fraternia-frassati.pl/beatyfikacja-piotra-jerzego-frassatiego/>; dostęp: 31.08.2025.